

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl soudcem Mgr. et Mgr. Jaroslavem Vávrou věci

žalobce: N. T., (udaná identita)
zastoupen Organizací pro pomoc uprchlíkům, z. s., IČ 457 68 676
se sídlem Kovářská 939/4, Libeň, 190 00 Praha

proti

žalovanému: Policie ČR, Krajské ředitelství policie Pardubického kraje
Odbor cizinecké policie
sídlím Opočíněk 57, 530 02 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 3. 2021, č.j. KRPE-12736-58/ČJ-2021-170022, o prodloužení zajištění

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozhodnutím ze dne 15. 3. 2021 žalovaný rozhodl o prodloužení zajištění žalobce podle § 129 odst. 7 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“) za účelem jeho předání podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států (dále jen „*nařízení Dublin III*“). Doba zajištění žalobce byla prodloužena o 34 dní. Žalobce má být v této době předán dle uvedeného nařízení do Rumunska, neboť zde již dříve požádal o azyl.
2. Žalobce se v žalobě podané prostřednictvím policie vymezil proti napadenému rozhodnutí ve více žalobních okruzích, které lze výstižně popsat následovně.
3. Celková doba zajištění v souhrnu 30 dní (první rozhodnutí o zajištění) spolu s následnými 34 dny byla stanovena nezákonně, neboť žalobce bude muset být dle čl. 28 odst. 3 alinea 3 nařízení Dublin III předán do Rumunska nejpozději dne 19. 4. 2021, což od data zajištění činí pouze 63 dní [námitka ad (i)].
4. Žalobce má za to, že není přítomen účel zajištění, neboť jeho předání do Rumunska nebude realizovatelné a není ani přiměřená pravděpodobnost, že transfer bude možno realizovat. Jako důvod označil nerealizovaná tzv. dublinská předání v období března 2020 až prosinec 2020, což se podává ze zprávy Ministerstva vnitra ze dne 9. 2. 2021 a souvisí především s epidemií Covid-19 [námitka ad (ii)].
5. Dále uvedl, že rumunské azylové řízení trpí nedostatky, žadatelům o ochranu nejsou zajištěny lidsky důstojné podmínky. Žalovaný v daném ohledu vyšel z neaktuálních zpráv. Žalobce, resp. jeho zástupce sám doložil odlišné zprávy a popsal detailněji podmínky v rumunském zařízení pro pobyt cizinců (žadatelů o azyl). K tomu doložil (neoznačené) fotografie ze zařízení a otisk neoznačeného textu – zprávy z internetu. Má proto za to, že není dán účel zajištění spatřovaný v jeho předání do Rumunska [námitka ad (iii)].
6. Další námitkou je nedostatečně zjištěný skutkový stav ve vztahu k nezletilosti žalobce. Žalobce tvrdí, že mu dosud není 18 let. Napadl způsob zjištění věku, který má omezenou autoritativní hodnotu. Na žalobce je proto třeba hledět jako na nezletilou osobu bez doprovodu ve smyslu § 127 odst. 5 poslední věta zákona o pobytu cizinců. Zajištění tak bylo možné toliko pro účely naplnění podmínek tohoto ustanovení [námitka ad (iv)].
7. Konečně žalobce uvedl, že žalovaný nedostatečně vyhodnotil, zda má být žalobce považován za žadatele o mezinárodní ochranu. Poukázal na rozdíl dle ust. čl. 18 odst. 1 písm. a) nebo b) versus čl. 18 odst. 1 písm. c) nebo d) nařízení Dublin III v návaznosti na přijímací směrnici. Rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné [námitka ad (v)].
8. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Popsal dosavadní vývoj věci zajištění žalobce, a to též s odkazem na správní spis. Před vydáním rozhodnutí ministerstvo vnitra sdělilo, že Rumunsko dne 8. 3. 2021 informovalo, že souhlasí s přijetím žalobce. Žalobci bude předáno rozhodnutí určující odpovědný stát, načež bude mít 15 dní na podání žaloby. Námitku překročení doby zajištění odmítl s odkazem na to, že žalobce patrně do svého výpočtu nezahrnul první den zajištění. Nesouhlasil s nemožností realizace transferu, což má dle žalobce zapříčinit absenci účelu zajištění. Odmítl, že by předání do Rumunska nebylo možné, jeho realizovatelnost je zkoumána po celou dobu zajištění. Uvedl, že jsou plánovány tři lety s pomocí vojenských speciálů. Systémovými nedostatky rumunského

azylového systému se zabýval a popsal je v napadeném rozhodnutí. Ke zjišťování věku žalobce žalovaný uvedl, že žalobce jej nenapadl v prvotním rozhodnutí o zajištění. Poukázal na učiněná odborná zjištění a vznesl pochybnosti o důvěryhodnosti tvrzení žalobce. Žalovaný rovněž odmítl čtvrtou námitku žalobce s tím, že odkázal na obsah napadeného rozhodnutí.

9. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a podle skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání, ve lhůtě sedmi pracovních dnů ode dne doručení správního spisu soudu dle ust. § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců.
10. Podle § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců *policie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy předání nebo průvozu cizince. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy předání nebo průvozu, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem předání nebo průvozu je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.*
11. Podle § 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců *je policie povinná po celou dobu zajištění cizince zkoumat, zda důvody zajištění trvají.*
12. Zcela na úvod soud připomíná zásadní okolnost podané žaloby, resp. napadeného rozhodnutí, a to že se jedná o rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o prodloužení zajištění, konkrétně dle § 129 odst. 7 zákona o pobytu cizinců. Ze správního spisu žalovaného soud zjistil, že prvotní rozhodnutí žalovaného o zajištění žalobce za totožným účelem předání do Rumunska je datováno dnem 17. 2. 2021, pod č.j. KRPE-12736-32/ČJ-2021-170022. Krajský soud ani po ověření ve své vlastní databázi nemá informace o tom, že by toto prvotní rozhodnutí bylo napadeno žalobou, ostatně žalobce ani žalovaný toto nezmiňují. Podstata nyní napadeného rozhodnutí o prodloužení zajištění tak již sama o sobě předurčuje možný rozsah jejího věcného přezkumu soudem. Jinými slovy, žalobce je proto v rozsahu svých potenciálně úspěšných (přípustných) námitkách limitován. Tedy není na místě, aby vznášel (úspěšně) námitky, které by jinak příslušely do řízení proti rozhodnutí o jeho prvotním zajištění.
13. Soud toliko obecně předesílá, že zajištění cizince je institut výjimečný, přípustný jen za přísně vymezených podmínek definovaných nejen zákonem o pobytu cizinců, ale především ústavním pořádkem České republiky. Toho si je žalovaný, dle obsahu svého rozhodnutí, vědom. I v případě zajištění za účelem předání cizince platí závěr vyplývající z rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 28. 3. 2012, č.j. 3 As 30/2011-57, že správní orgán je při rozhodování o zajištění cizince povinen zvážit, zda v projednávané věci nepostačuje uložení jiného, mírnějšího opatření podle zákona o pobytu cizinců (dostupné v informačním systému ASPI či na <http://www.nssoud.cz> – takto dostupná jsou i případná další citovaná rozhodnutí kasačního soudu).
14. Ze správního spisu dále plyne, že důvody zajištění žalobce, otázku zkoumání věku, tedy jeho uváděné nezletilosti, realizovatelnost transferu i kvalitu rumunského azylového systému žalovaný hodnotil v prvotním rozhodnutí o zajištění ze dne 17. 2. 2021 na celkem devíti stranách. Po vydání tohoto rozhodnutí žalovaný činil další úkony v předmětné věci. Jelikož měl povědomost o tom, že žalobce požádal o azyl v Rumunsku, obrátil se dne

23. 2. 2021 skrze ministerstvo vnitra na rumunskou stranu s postupem dle čl. 28 nařízení Dublin III s žádostí o převzetí či přijetí žalobce. Tímto je fakticky odůvodněn smysl zajištění žalobce. Dle sdělení ministerstva vnitra zaslalo Rumunsko dne 8. 3. 2021 souhlas s přijetím žalobce zpět.

15. Podle čl. 28 odst. 3 alinea 3 nařízení Dublin III *pokud je osoba zajištěna podle tohoto článku, přemístění této osoby z dožadujícího členského státu do příslušného členského státu se provede, jakmile je to z praktického hlediska možné, a nejpozději do šesti týdnů od implicitního nebo explicitního vyhovění žádosti o převzetí či přijetí dotčené osoby zpět ze strany jiného členského státu nebo od okamžiku, kdy skončí odkladný účinek odvolání nebo žádosti o přezkum podle čl. 27 odst. 3.*
16. Žalobce byl dle obsahu správního spisu zajištěn policií dne 15. 2. 2021 v 18:30 hodin. Po vydání rozhodnutí o prodloužení zajištění celková doba jeho zajištění činí 30 dní plus 34 dní, tedy 64 dní. Doba zajištění se počítá od okamžiku omezení osobní svobody (viz § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců). Nařízení Dublin III v daném ohledu nestanoví jinak. Tedy, prvním dnem zajištění žalobce je den 15. 2. 2021 a počítáno čistě chronologicky šedesátým čtvrtým dnem je 19. 4. 2021. Tento den je rovněž nejzazším dnem provedení přemístění žalobce do Rumunska dle ust. čl. 28 odst. 3 alinea 3 nařízení Dublin III. Námitka žalobce ad (i) tudíž není důvodná.
17. K námitkám ad (ii) až ad (v) pod body 4 až 7 shora je třeba předeslat níže uvedené, neboť tyto námitky jsou především spjaty s podmínkami zajištění jako takového, nikoli přímo s dobou zajištění. Provázaností mezi rozhodnutím o zajištění a rozhodnutím o prodloužení zajištění se již ve své judikatuře zabýval Nejvyšší správní soud. Krajský soud v uvedeném odkazuje především na rozsudek NSS ze dne 22. 8. 2019, čj. 2 Azs 330/2018-30, body 19 až 22 odůvodnění, ve kterém NSS odkazoval na svoji další předešlou judikaturu.
18. NSS především v označených rozhodnutích konstatoval, že v rozhodnutí o prodloužení zajištění není třeba detailně opakovat veškeré okolnosti a postačí stručné shrnutí, neboť cizinec je s obsahem spisového materiálu detailně seznámen. To platí za situace, kdy nedojde ke změně skutkových okolností případu (rozsudek č.j. 1 As 90/2011-124). Obdobně je toto uvedeno v rozsudku NSS ze dne 27. 7. 2017, čj. 1 Azs 94/2017-26.
19. Dále NSS uvedl, že *[r]ozhodnutí o prodloužení zajištění, ve kterém žalovaný rozhoduje o dalším trvání zajištění, není pouze rozhodnutím, které „upravuje dobu zajištění“, jak uvádí krajské soudy. I v případě rozhodnutí o prodloužení zajištění je žalovaný povinen vypořádat se s otázkou, zda podmínky zajištění cizince dle § 124 zákona o pobytu cizinců trvají. Ačkoliv není v souladu s výše citovaným rozsudkem Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 90/2011-124 nezbytně nutné „okolnosti týkající se vydání rozhodnutí o zajištění při rozhodování o prodloužení délky zajištění detailně znovu popisovat“, jelikož „[c]izinec je s předchozím rozhodnutím o zajištění i s obsahem spisového materiálu detailně seznámen“, a tudíž „postačí stručné shrnutí dosavadního průběhu řízení a uvedení důvodů, pro které byl cizinec původně zajištěn“, je nutné se zabývat posouzením, zda nedošlo ke změně skutkových okolností, které by byly relevantní pro posouzení trvání důvodů zajištění, uložení zvláštních opatření za účelem vycestování podle § 123b a § 123c zákona o pobytu cizinců či pro možnost realizovat správní vyhoštění. Ostatně povinnost „zkoumat, zda důvody zajištění trvají“, má žalovaný podle § 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců „po celou dobu zajištění cizince“, nikoliv pouze v okamžiku,*

kdy se o zajištění rozhoduje. Podle § 127 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců „musí být zajištění bez zbytečného odkladu ukončeno po zániku důvodů pro zajištění“. Trváním důvodů zajištění by se proto měl žalovaný zabývat i při rozhodování o prodloužení zajištění. Krajský soud k tomu doplňuje, že shora uvedené úvahy jsou přenositelné i na zajištění, resp. jeho prodloužení upravené v § 129 zákona o pobytu cizinců.

20. NSS konečně ve zmíněném rozsudku č.j. 2 Azs 330/21018-30, bod 22 uvedl, že *[l]ze tak uzavřít, že rozhodnutí o prodloužení zajištění je v určitém ohledu rozhodnutím obsahově navazujícím na rozhodnutí o zajištění. Nejvyšší správní soud dodává, že rozhodnutí o zajištění nelze v žádném případě označit za rozhodnutí podkladové pro rozhodnutí o prodloužení zajištění.* Tento závěr NSS učinil ve vcelku specifické situaci, kdy bylo soudem rozhodováno o žalobě proti rozhodnutí o prodloužení zajištění cizince za situace, kdy rozhodnutí o prvotním zajištění bylo z formálních důvodů zrušeno.
21. Jak soud shora uvedl, dle § 126 písm. a) zákona o pobytu cizinců je policie povinna po celou dobu zajištění zkoumat, zda důvody zajištění trvají. Toto ustanovení však v souladu se shora uvedenou judikaturou nemůže být vyloženo tak, že policie v každém rozhodnutí o prodloužení zajištění bude nucena opakovat důvody, jež vedly k zajištění cizince. Policie tedy byla povinna zkoumat, zda podmínky pro zajištění cizince dle § 129 zákona o pobytu cizinců trvají. Této povinnosti policie pak logicky odpovídá i rozsah odůvodnění jejího rozhodnutí.
22. V nyní souzené věci byl žalobce zajištěn za účelem jeho předání do Rumunska. Po rozhodnutí o jeho zajištění ze dne 17. 2. 2021 byl žalovaný dne 8. 3. 2021 informován, že Rumunsko souhlasí s přijetím žalobce ve smyslu čl. 28 odst. 3 nařízení Dublin III. Tato skutečnost dle soudu představuje naplnění zásadní podmínky pro trvání zajištění, samozřejmě toliko do data 19. 4. 2021. Jiné konkrétní podmínky pro zajištění žalobce se od doby jeho zajištění do doby rozhodování o jeho prodloužení nezměnily, nic takového ze správního spisu neplyne. Jakoukoli změnu podmínek pro trvání zajištění žalobce netvrdí a soud ji ani nedohledal v jeho žalobních tvrzeních.
23. Žalobcem v žalobě uvedené námitky nerealizovatelnosti transferu z důvodů pandemie Covid-19 či nedostatků rumunského azylového systému, námitka zkoumání jeho věku či jeho postavení žadatele nejsou námitkami, které by soud mohl zkoumat v řízení, které se týká prodloužení zajištění. Uvedené námitky totiž nenaspovídají o jakékoli změně podmínek pro zajištění v jeho průběhu a z jejich podstaty bylo na místě je zkoumat již při prvotním rozhodnutí o zajištění. Pandemie Covid-19 i stav rumunského azylového systému jsou v dnešní době záležitosti s relativně ustáleným stavem, který se nemění v zásadních rysech v rozmezí jednoho měsíce. Žalobce směřuje v některých svých tvrzeních na aktuální stav v některém z rumunských zařízení, nikterak se však dále nepodává, že jde o změnu z průběhu doby trvání jeho zajištění. Tvrzení o zkoumání věku žalobce či jeho postavení jako žadatele dle soudu taktéž nemají cokoli společného se změnou podmínek pro trvání zajištění. Ze správního spisu neplyne, že by žalobce jiné důvody po celou dobu řízení, po rozhodnutí o prvotním zajištění uplatňoval. Není tak na místě v soudním řízení ve věci prodloužení zajištění zkoumat podmínky a důvody, jež vedly k prvotnímu zajištění a byly v předchozím rozhodnutí policie pojednány, přičemž zůstaly tehdy žalobou nenapadeny. Přezkumem žalobcem uplatněných námitek ve věci naplnění důvodů pro zajištění v tomto soudním řízení by soud fakticky nahradil přezkum,

který nebyl realizován ve věci rozhodnutí o zajištění, což není na místě. Žalobce by tak fakticky obešel jednotlivé fáze řízení vymezené zákonem o pobytu cizinců.

24. Soud tak činí závěr, že v průběhu doby od počátku zajištění žalobce nedošlo k jakýmkoli skutečnostem, které by mohly přinést závěr v tom, že jeho předání do Rumunska nebude možné realizovat. Tvrzení žalobce o pandemii Covid-19, nerealizovaných transferech, nedostacích azylového systému či o situaci v rumunských zařízeních nepovažuje soud za změny v průběhu doby zajištění. Nadto s ohledem na další nedávnou judikaturu NSS týkající se zajištění cizinců a předání cizinců do Rumunska soud nemá tyto námitky za důvodné. Je již nad rámec nutného odůvodnění se vypořádáním takových námitek zabývat. Soud by tak vypořádával námitky proti závěrům a odůvodnění, které žalovaný do svého rozhodnutí o prodloužení zajištění nepojal, neboť to nebylo třeba. Částečně k uvedenému viz též rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 17. 4. 2018, č.j. 4 Azs 73/2017-29, body 26 až 27.
25. Nadto, námitkami systémové nedostatečnosti rumunského azylového systému se NSS zabýval například v rozsudku ze dne 21. 3. 2018, čj. 2 Azs 33/2018-20, tyto shledal nedůvodnými. Zdejší soud tak aktuálně činil v rozsudku ze dne 16. 12. 2020, čj. 36 A 12/2020-110, kde rovněž neshledal námitky důvodnými. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla zamítnuta. Námitky tvrzené aktuální nerealizovatelnosti transferů do Rumunska byly pojednány též v rozsudku zdejšího soudu ze dne 9. 3. 2021, čj. 36 A 2/2021-13, nebo v rozsudku ze dne 17. 3. 2021, čj. 61 A 2/2021-36.
26. Soud tak má za to, že podmínky pro zajištění žalobce dle § 129 zákona o pobytu cizinců byly naplněny a trvají. Žalobní námitky žalobce nejsou důvodné a z části fakticky pozdě nadnesené. Rozhodnutí žalovaného má soud za přezkoumatelné, o čemž svědčí i to, že žalobce na toto mohl reagovat podanou žalobou. Žaloba proto byla zamítnuta.
27. O nákladech řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému nevznikly náklady nad rámec jeho úřední činnosti.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice, 31. března 2021

Mgr. et Mgr. Jaroslav Vávra v.r.
soudce